Lietas arhīva Nr. CA-0251-23
ECLI:LV:LAAT:2023:0928.C12274022.8.S

Latgales apgabaltiesa
SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rēzeknē 2023. gada 28. septembrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis Ilmārs Stivriņš un tiesneses Valentīna Sokolova un Inguna Tabore,
ar tiesas sēdes sekretāri Liliju Bistrovu,
piedaloties atbildētājas /pers. B/ pārstāvei zvērinātai advokātei Ritai Jurevičai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. C/ prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Daugavpils tiesas 2023. gada 12. jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītājs/pers. C/ cēla tiesā prasību pret atbildētāju /pers. B/ par parāda piedziņu.

Pamatojot prasību ar Civillikuma 1943., 1427., 1440. pantu, 1533. panta pirmo daļu, 1470., 1574., 1587. pantu, prasītājs lūdza piedzīt no atbildētājas parādu 7000 *euro*, nokavējuma procentus 1160 *euro*, kopā 8160 *euro*, samaksāto valsts nodevu un visus tiesāšanās izdevumus.

Prasītājs aizdevis Atbildētājai 2019. gada 29. janvārī 2000 *euro* uz laiku līdz 2019. gada 29. jūlijam, 2019. gada 9. aprīlī 4000 *euro* līdz 2020. gada 9. aprīlim un 2019. gada 30. oktobrī 1000 *euro* līdz 2019. gada 30. novembrim. Parāds netika atdots, visām parādzīmēm iestājies parāda atdošanas termiņš.

Sakarā ar aizdevumu atmaksas kavējumu prasītājs aprēķināja likumiskos nokavējuma procentus – par 2019. gada 29. janvāra līguma atmaksas kavējumu (3 gadi četri mēneši) 400 *euro*, par 2019. gada 9. aprīļa līguma atmaksas kavējumu (2 gadi 8 mēneši) 640 *euro*, par 2020. gada 30. oktobra (tā prasībā) līguma atmaksas kavējumu (2 gadi) 120 *euro*, kopā 1160 *euro*.

[2] Atbildētāja nepiekrīt prasībai un lūdz to noraidīt, jo aizdevums ir noticis pušu kopīgās komercdarbības ietvaros un šāda parāda nav.

Saskaņā ar noslēgto līgumu visu risku uzņēmās otra puse. Saņemtā nauda tika iztērēta konkrētam mērķim, tādēļ saskaņā ar līguma noteikumiem nebija jāatmaksā. Prasītājs piedāvāja atbildētājai naudu, lai uzsāktu kopīgu biznesu, un uzņēmās risku, ja bizness nebūs veiksmīgs. Šie nosacījumi tika atrunāti noslēgtajā līgumā, uz kuru ir atsauces prasītāja tiesai iesniegtajās parādzīmēs.

Prasītājs lūdz piedzīt parādu, kas izriet no līguma Nr. 1/1, bet tiesai šo līgumu nav iesniedzis, līdz ar to prasību nav pierādījis. Aizdevuma līgums pušu starpā nekad netika noslēgts, par šādiem apstākļiem pierādījumi nav iesniegti, tādēļ Civillikuma normas par aizdevuma līgumu šajā lietā nav piemērojamas.

Līgums tika noslēgts nevis ar prasītāju kā fizisku personu, bet ar juridisku personu, kuru pārstāvēja prasītājs. Iedotā nauda bija juridiskas personas līdzekļi. Tā kā līgums tika noslēgts ar juridisku personu, jebkādam no līguma izrietošam prasījumam jau ir iestājies noilgums.

[3] Daugavpils tiesa ar 2023. gada 12. jūnija spriedumu prasību apmierināja daļēji. Piedzina no atbildētājas prasītāja labā aizdevuma pamatparādu 3000 *euro*, likumiskos nokavējuma procentus par laiku no 2018. gada 1. decembra līdz 2022. gada 9. decembrim 520 *euro* un tiesas izdevumus 238,77 *euro*, kopā 3758,77 *euro*, bet noraidīja prasību daļā par aizdevuma parāda 4000 *euro* un likumisko nokavējuma procentu 640 *euro* piedziņu.

Tiesa secināja, ka prasītājs prasību pamatojis ar iesniegtajām parādzīmēm, no kurām izriet, ka atbildētāja saņēma no prasītāja šādus aizdevumus:
1) 2018. gada 30. oktobrī 1000 *euro* uz laiku līdz 2018. gada 30. novembrim,
2) 2019. gada 29. janvārī – 2000 *euro* uz laiku līdz 2019. gada 29. jūlijam,
3) 2019. gada 9. aprīlī – 4000 *euro* uz laiku līdz 2020. gada 9. aprīlim.

Nav strīda, ka atbildētāja saņēma 1000 *euro* 2018. gada 30. oktobrī un 2000 *euro* 2019. gada 29. janvārī, abiem aizdevumiem tika noteikts atmaksas termiņš; aizdevumi tika izsniegti skaidrā naudā, atbildētāja pašrocīgi uzrakstīja parādzīmes par naudas saņemšanu.

Strīds ir par to, vai atbildētāja 2019. gada 9. aprīlī saņēma 4000 *euro*, vai aizdevumu izsniedza prasītājs kā fiziska vai juridiska persona, vai atbildētājai ir pienākums atmaksāt prasītājam aizdevumu un kādā apmērā.

[3.1] Attiecībā uz prasības apmierināto daļu tiesa konstatēja, ka pusēm bija tiesības vienoties kā juridiskām personām par dažādiem nosacījumiem, tomēr parādzīmēs nepārprotami norādīts, ka atbildētāja saņēma no pils. /pers. C/ (norādot viņa pases datus) konkrētu naudas summu.

Atbildētāja nav izpildījusi savas saistības pēc divām parādzīmēm par aizdevumu 3000 *euro*. Pierādījumi par saistības daļēju vai pilnīgu izpildi no atbildētājas netika saņemti. Līdz ar to prasījums daļā par neatmaksātā pamatparāda piedziņu ir apmierināms daļēji, no atbildētājas prasītāja labā piedzenami 3000 *euro*.

Ievērojot to, ka atbildētāja pieļāva samaksas kavējumu, parāds joprojām nav samaksāts, tādēļ prasītājam ir tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus par divām kavētajām parādzīmēm 520 *euro* apmērā, bet daļā par 640 *euro* piedziņu pēc trešās parādzīmes prasījums noraidāms, jo minētajai parādzīmei nav iestājies samaksas termiņš un nav bijis nokavējums.

[3.2] Attiecībā uz noraidīto prasījumu par 4000 *euro* parāda piedziņu tiesa, atsaucoties uz Civillikuma 1653. pantu un 1945. pantu, norādīja šādus motīvus.

Ar Daugavpils tiesas 2023. gada 16. marta lēmumu tika noraidīts atbildētājas pārstāves pieteikums par rakstveida pierādījumu viltojumu.

Ieraksts "uz vienu gadu" uz pavadzīmes 2019. gada 9. aprīļa parādzīmes oriģināla par 4000 *euro* izsniegšanu tiesa atzina par neatbilstošu un prasītāja vienpusēji papildinātu, tādēļ tas nevar tikt izmantots, lai apstiprinātu aizdevuma atdošanas termiņu, tomēr šis ieraksts nemaina pārējo dokumenta saturu. Parādzīmes saturs par konkrētas naudas summas saņemšanu atbilst faktiskajiem apstākļiem, un tas nav viltots, tādēļ nevar tikt izslēgts no pierādījumiem.

Aizdevuma līgums, kurš noslēgts, nevienojoties par aizdevuma atmaksu, nav jāizpilda noteiktā termiņā. Tas nozīmē, ka 2019. gada 9. aprīlī saņemtais aizdevums nebija jāatmaksā gada laikā, kā to norādīja prasītājs. Atbilstoši Civillikuma 1945. pantam beztermiņa aizdevums jāatdod sešu mēnešu laikā, termiņu skaitot no dienas, kad parādniekam paziņots par aizdevuma atmaksu, pieprasot samaksu. Lietā nav pierādījumu, ka prasītājs

pieprasīja atbildētājai 2019. gada 9. aprīlī saņemtā aizdevuma atmaksu. Līdz ar to 2019. gada 9. aprīļa parādzīmei par 4000 *euro* nav iestājies atmaksas termiņš, tādēļ atbildētājai nebija pienākuma šo aizdevumu atmaksāt gada laikā pēc saņemšanas vai uz prasības celšanas dienu.

[4] Atbildētāja iesniedza apelācijas sūdzību par šo spriedumu prasības apmierinātajā daļā un prasības noraidītajā daļā par tiesas motīvu, ka 2019. gada 9. aprīlī tika saņemts aizdevums, bet tam nav iestājies atmaksas termiņš.

Atbildētāja pauž uzskatu, ka pārsūdzētais spriedums ir nepamatots, jo tiesa izdarījusi nepareizus secinājumus, kas novedis pie nepareiza sprieduma taisīšanas lietā. Tiesa nav izpildījusi savu spriešanas pamatuzdevumu – atrast lietderīgāko un taisnīgāko strīda risinājumu,– jo secinājumi nav balstīti uz apstākļu, kas ietilpst pierādīšanas priekšmetā, vispusīgu pārbaudi un pušu iesniegto pierādījumu juridisko novērtējumu. Kā arī nav izpildījusi savu pienākumu pienācīgi veikt strīda apstākļu juridisko kvalifikāciju.

[4.1] Atbildētāja nepiekrīt uz iesniegtajām parādzīmēm un prasītāja paskaidrojumiem balstītajam tiesas secinājumam, ka pušu starpā tika nodibinātas no aizdevuma līguma izrietošas saistības Civillikuma 1934. panta izpratnē.

Tiesa ignorējusi faktisko un tiesiskos apstākļus un nav ņēmusi vērā to, ka parādzīmes tika uzrakstītas, pamatojoties uz noslēgto līgumu, kuru prasītājs tiesā nebija iesniedzis, kas liedza tiesai gūt pareizu, objektīvajai realitātei atbilstošu priekšstatu par strīda apstākļiem un rezultātā noveda pie kļūdām materiālo tiesību piemērošanā. Spriedumā noteicošā nozīme piešķirta vienam faktam – parādzīmju esamībai, kas vērtēta atrauti no citiem faktiem, uz kuriem savu pozīciju konsekventi balstījusi atbildētāja (*Proti, 1) nauda tika saņemta kopīgā biznesa uzsākšanai, 2) starp pusēm tika noslēgts līgums, kurā tika atrunāta pušu atbildība un riski, 3) līgums tika noslēgts un nauda saņemta no juridiskas personas, 4) prasītājs ir saņēmis atpakaļ savu ieguldīto naudu*).

Pamatojoties uz parādzīmēm, tiesa ir atzinusi, ka pušu starpā ir noslēgts aizdevuma līgums, kaut gan parādzīmēs nav minēts, ka saņemtā nauda ir aizdevums, un ka atbildētāja naudu apņemas atdot. Parādzīmē ir norādīts, ka nauda paņemta uz konkrētu termiņu. Tikai līgums, pamatojoties uz kuru nauda saņemta, var atklāt pušu patieso gribu un darījuma mērķi.

Parādzīmēs nauda nav apzīmēta kā aizdevums, bet tiesa nav noskaidrojusi līdzēju faktisko kopīgo nodomu un patieso gribu, tādejādi nav precīzi un loģiskā secībā izpildījusi Civillikuma 1504., 1505. pantā norādītos priekšrakstus un pārkāpusi tiesu praksē nostiprināto tiesisku darījumu iztulkošanas kārtību, kam ir izšķiroša nozīme strīda pamatotam risinājumam.

Iztulkojot darījumu, skatoties uz tajā lietoto vārdu nozīmi, nav saprotams, kā tiesa nonāca pie secinājuma, ka saņemtā nauda bijusi aizdevums, ja 30. oktobra pavadzīmē tā ir nosaukta par rokasnaudu.

[4.2] Atbildētāja nepiekrīt tiesas secinājumam, ka parādzīme apstiprina, ka nauda tika saņemta no prasītāja kā fiziskas personas.

Ja nebūtu noslēgts līgums, uz kura pamata nauda tika dota, tad tiesas secinājums, iespējams, būtu pareizs, bet izskatāmajā strīdā tikai no līguma var izdarīt secinājumu, kuras personas savā starpā ir saistījušās ar līgumu.

Civillikuma 1410. panta otrā daļa noteic, ka juridiskas personas taisa tiesiskos darījumus caur saviem likumīgiem pārstāvjiem. Prasītājs no 2002. gada 29. maija līdz 2023. gada 17. janvārim bija IK "GENRIKOM" likumīgais pārstāvis, un viņš varēja IK "GENRIKOM" vārdā nodot naudas līdzekļus. Tādēļ nepārliecinoties par to, starp kurām personām bija noslēgts līgums, tiesa nevarēja izdarīt secinājumu, ka darījuma puse bija prasītājs /pers. C/, jo viņš šajā darījumā pārstāvēja juridisko personu.

[4.3] Atsaucoties uz Senāta 2022. gada 28. decembra sprieduma lietā Nr. SKC-46/2022 (C29548817) 12.4. punktu, atbildētāja norāda uz Civilprocesa likuma 93. panta pirmajā daļā noteikto savu apgalvojumu pierādīšanas pienākumu, kas netika ievērota.

Prasītājam bija jāiesniedz tiesai līgumu, pamatojoties uz kuru viņš lūdz piedzīt parādu. Prasītāja paskaidrojums par to, ka šāda līguma nav, tiesai bija jāvērtē kritiski, jo visās parādzīmēs ir norāde uz līgumu, turklāt prasītājs ir sākotnēji piekritis, bet pēc tam atteicies no poligrāfa ekspertīzes, kurā viens no jautājumiem būtu par līguma esamību. Prasītāja paskaidrojums par līguma neesamību nav pierādījums iepretim lietā esošajam rakstveida pierādījumam – parādzīmēm, kurās ir norāde uz noslēgto līgumu. Šis apstāklis tiesai bija jāņem vērā.

Tā kā vispirms ir prasītāja pienākums pierādīt prasību, ar to saprotot arī līguma iesniegšanu, pamatojoties uz kuru tiek lūgts piedzīt parādu, bet prasītājs šo pienākumu nav izpildījis, proti, nav pierādījis, ka prasījuma tiesība vispār pieder viņam, un uz kādiem nosacījumiem nauda tika dota, tad tiesa nepamatoti ir apmierinājusi prasību.

[4.4] Tiesa ar 2023. gada 16. marta lēmumu nepamatoti noraidīja atbildētājas pieteikumu par rakstveida pierādījuma - 2019. gada 9. aprīļa parādzīmes – viltojumu.

Pieteikumā par rakstveida pierādījuma viltojumu tika norādīts uz Senāta praksi, proti, Senāta Krimināllietu departaments 2013. gada 18. jūnija lēmumā lietā Nr. SKK-5/2013 ir norādījis, ka ar viltošanu Krimināllikuma atsevišķu pantu izpratnē jāsaprot ne tikai neīsta dokumenta sastādīšanu, bet arī īsta dokumenta falsifikāciju, izdzēšot, izkodinot vai labojot esošo tekstu, pierakstot tam jaunu tekstu u.tml.

Līdz tam brīdim, kamēr nebija pieteikts pieteikums par rakstveida pierādījuma viltojumu, prasītājs šo dokumentu uzdeva par īstu, uz parādzīmē norādīto termiņu atsaucās prasības pieteikumā, iesniedza šādu dokumentu tiesā. Tā kā pats prasītājs paskaidrojumos apstiprināja, ka viņš jau ir bijis saukts pie kriminālatbildības par dokumentu viltošanu, tad viņš nevarēja nezināt, kādas ir ekspertīžu iespējas noteikt viltojumu. Tas, ka prasītājs tiesas sēdē atzina dokumenta viltojumu, tas nevar būt par pamatu pieteikuma noraidīšanai un kaut kādas dokumenta daļas izmantošanai, bet kaut kādas daļas neizmantošanai. Tiesa nepamatoti nav atzinusi šo rakstveida pierādījumu par viltotu un nav izslēgusi to no pierādījumiem.

Pamatojoties uz šiem argumentiem atbildētāja lūdz tiesu: 1) atzīt 2019. gada 9. aprīļa parādzīmi par viltotu, izslēgt to no pierādījumiem un par viltojuma faktu paziņot prokuroram; 2) noraidīt /pers. C/ prasību pilnībā; 3) piedzīt no Prasītāja Atbildētājas labā visus tiesāšanās izdevumus, tai skaitā arī ar lietas vešanu saistītos izdevumus.

[5] Tiesas sēdē atbildētājas pārstāve uzturēja apelācijas sūdzību atbilstoši tajā norādītajiem motīviem, lūdza prasību noraidīt kā nepamatotu, uzturēja lūgumu atzīt 2019. gada 9. aprīļa parādzīmi par viltotu un izslēgt to no pierādījumiem.

Prasītājs iesniegumā tiesai lūdza izskatīt prasību, iesniegto sūdzību bez viņa klātbūtnes.

Motīvu daļa

[6] Novērtējot rakstveida pierādījumus lietā, apelācijas sūdzības argumentus un pušu sniegtos paskaidrojumus lietā, Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. C/ prasība ir apmierināma daļēji.

[6.1] Atbilstoši Civilprocesa likuma 426. panta nosacījumiem apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās. Apelācijas instance izskata tikai tos prasījumus, kas izskatīti pirmās instances tiesā. Prasības priekšmeta vai pamata grozīšana nav pieļaujama.

[6.2] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432. panta piekto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193. panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs, pietiekams, tādēļ pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, bet apelācijas sūdzībās izteiktie argumenti nevar būt par pamatu pretēju secinājumu izdarīšanai.

[7] *Par līgumiem*.

Civillikuma 1504. pantā noteikts, ka darījumu iztulkojot jāskatās uz darījumā lietoto vārdu nozīmi, un ja tie nav divējādi saprotami, tad tie cieši jāievēro, ja vien nepierāda, ka tie nesaskan ar dalībnieku gribu.

Savukārt Civillikuma 1505. pants paredz, ka rodoties šaubām par vārdu nozīmi, jāievēro jēgums un darījuma dalībnieku skaidri izsacītais vai kā citādi izrādītais nodoms.

Kā to pamatoti atzinusi pirmās instances tiesa savā spriedumā, tad prasībai pievienotās trīs ar roku uzrakstītās zīmes atzīstamas kā pušu starpā noslēgti aizdevuma līgumi, kaut arī tajās tieši nav minēts, ka saņemtā nauda ir aizdevums, un ka atbildētāja naudu apņemas atdot.

Tikai līgums, pamatojoties uz kuru nauda saņemta, var atklāt pušu patieso gribu un darījuma mērķi.

Visas trīs zīmes (*lietas 11.-16. lapa*) pēc satura sarakstītas līdzīgi: labajā stūrī lapas augšdaļā norādīts datums (krievu valodā), zemāk seko atbildētājas kā naudas saņēmējas pases dati un adrese, tad tiek norādīts, no kā saņemts, pils. (krievu valodā) un prasītāja pases dati (visās zīmēs latviešu valodā). Tālāk atkal seko teksts krievu valodā "pēc līguma 1/1 2018. vai 1/1 2019. gada", saņemtā naudas summa, datums (ar cipariem), uz kādu termiņu nauda iedota, kā arī atbildētājas paraksts. Pēdējā 2019. gada 9. aprīļa zīmē naudas atdošanas termiņš līguma parakstīšanas brīdī nebija norādīts, bet pierakstīts (kā atzīst abas puses lietā) jau vēlāk.

Nav šaubu, ka atbildētājas nodoms jeb griba bija saņemt minētās naudas summas no prasītāja, kurš savukārt piekrita naudu uz laiku aizdot un beidzoties zīmē norādītajam termiņam atkal to saņemt.

Par šādu līdzēju faktisko kopīgo nodomu un patieso gribu liecina visu trīs atbildētājas parakstīto zīmju saturs par noteiktas naudas summas saņemšanu no prasītāja un attiecīgu atdošanu norādītajos datumos (termiņos).

Līdz ar to iztulkojot minētos darījumus un skatoties uz tajos lietoto vārdu nozīmi, saprotams, ka saņemtā nauda bijusi aizdevums.

Lai arī 30. oktobra veidlapas formātā aizpildītās zīmes virsrakstā drukātiem burtiem krievu valodā norādīts "paraksts par rokasnaudas saņemšanu", toties turpmāk tekstā ir atsauce uz "2018. gada līgumu 1/1" un nostrīpots drukas tekstā vārds - "par" (krievu valodā), tā vietā ar roku pierakstot - kādā termiņā atdodama saņemtā naudas summa. No kā secināms, ka minētā "rokasnaudas" veidlapa pārveidojot izmantota aizdevuma izsniegšanai un tās ar roku rakstītais teksts satura ziņā atbilst pārējo divu lietā pievienoto parādzīmju tekstam.

Ņemot vērā aprakstītos apstākļus, tiesa uzskata, ka nepastāv pamats apšaubīt prasītāja apgalvoto, ka arī šajā zīmē norādītā naudas summa bija aizdevums, ko atbildētāja norādītajā termiņā nav atgriezusi.

Atbildētāja neapstrīd sava paraksta īstumu uz minētajām zīmēm kā arī faktu par tajās norādīto naudas summu saņemšanu.

Pierādījumus par saņemtās naudas atdošanu atbildētāja tiesā nav iesniegusi.

[8] *Par prasījuma tiesībām un līguma iesniegšanas nepieciešamību.*

Atbildētāja uzskata, ka prasītājs nav pierādījis savas prasījuma tiesības, kas būtu balstītas uz parādzīmēs pieminētā līguma 1/1 pamata un parādzīmēs pieminētās naudas summas esot izsniegtas no IK "GENRIKOM", nevis personīgi no prasītāja.

Tas, ka prasītājs no 2002. gada maija līdz 2023. gada janvārim bija IK "GENRIKOM" likumīgais pārstāvis un varēja rīkoties ar uzņēmumam piederošajiem naudas līdzekļiem, nenozīmē, ka lietā minētajos darījumos viņš pārstāvēja juridisko personu un kurai šobrīd varētu pastāvēt kādas prasījuma tiesības. Visās lietai pievienotajās parādzīmēs ir norādes par naudas saņemšanu konkrēti no "pilsoņa /pers. C/", bet ne "IK "GENRIKOM" likumīgā pārstāvja". Līdz ar to nepastāv arī pamats skatīt jautājumu par iespējamā prasības trīs gadu noilguma iestāšanos.

Parādzīmēs pieminētās atsauces uz 2018. un 2019. gada "1/1" līgumiem nav konkretizētas, nemaina pašu lietas būtību par pastāvošajiem aizdevumiem un prasītājs šādu rakstveida līgumu pastāvēšanu noliedz.

Nav pierādīts arī atbildētājas apgalvojums, ka nauda tika izlietota kādu pušu kopēju mērķu vai biznesa vajadzībām.

[9] *Par pieteikto rakstveida pierādījuma viltojumu.*

Lietā pastāv atbildētājas pieteikums par rakstveida pierādījuma viltojumu - 2019. gada 9. aprīļa parādzīmi ar prasītāja personīgi pierakstīto tekstu augšējā stūri "uz vienu gadu".

Tas, ka prasītājs 2019. gada 9. aprīļa zīmē pēc aizdevuma izsniegšanas vai pirms tās iesniegšanas tiesā ir veicis papildus pierakstu par 4000 *euro* aizdevuma termiņu "uz vienu gadu", ko pats prasītājs arī atzina pirmās instances tiesas sēdē, tiesas ieskatā nevar būt par pamatu šo rakstveida pierādījumu (parādzīmi) kopumā atzīt par viltotu un izslēgt to no pierādījumiem.

Atbildētāja neapstrīd šādas naudas summas saņemšanu norādītajā datumā, kā arī sava paraksta īstumu šajā zīmē. Bez tam līdzīgi visās parādzīmēs zem vai pēc atbildētājas paraksta arī ir veikti prasītāja papildus ieraksti par atbildētājas saņemtās naudas summas "neatgriešanu uz 2020. gada 14. jūliju" (sk. *lietas 11.-16.lapu*), kas šajā gadījumā no atbildētājas puses netiek apstrīdēts kā viltojums.

Parādzīmes saturs par konkrētas naudas summas saņemšanu atbilst faktiskajiem apstākļiem, un tas nav viltots, tādēļ nevar tikt izslēgts no pierādījumiem.

Minēto apsvērumu dēļ atbildētājas pieteikums par rakstveida pierādījuma viltojumu ir noraidāms.

[10] Ievērojot izklāstītos apstākļus, tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji (kā to pamatoti atzinusi arī pirmās instances tiesa savā spriedumā).

No atbildētājas prasītāja labā piedzenams aizdevuma pamatparāds 3000 *euro* saskaņā ar 2018. gada 30. oktobra un 2019. gada 29. janvāra parādzīmi un likumiskie nokavējuma procenti par laiku no 2018. gada 1. decembra līdz 2022. gada 9. decembrim 520 *euro*, kopā 3520 *euro*.

Noraidāma prasība daļā par aizdevuma parāda 4000 *euro* un likumisko nokavējuma procentu 640 *euro* piedziņu.

[11] *Par tiesāšanās izdevumiem.*

[11.1] Civilprocesa likuma 41. panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam – proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Prasītājs ir samaksājis valsts nodevu par prasību 553,47 *euro*.

/pers. C/ prasība apmierināta daļēji, t.i., par summu 3520 *euro* jeb 43,14 % apmērā, tāpēc no atbildētājas prasītājas labā ir piedzenami tiesas izdevumi 238,77 *euro*.

[11.2] Lietā radušies izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu pirmās instances tiesā 2 *euro* (lietas 2.lapa), kas nav samaksāti iepriekš.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta otro daļu minētie izdevumi 2 *euro* valsts labā piedzenami no atbildētājas.

[12] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195. pantu, Civillikuma 1753.-1756. pantu, 1759. panta 1. punktu un 1765. panta pirmo daļu, kā arī Senāta Civillietu departamenta senatoru kopsapulces 2021. gada 15. decembra lēmumu prasītājam nosakāmas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6 % gadā no visas piespriestās, bet nesamaksātās summas par laiku no nākamās dienas pēc sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa, nepārsniedzot 3758,77 *euro* (parāds 3520 *euro* + tiesas izdevumi 238,77 *euro*).

[13] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] panta noteikumiem atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.-434. pantu Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

/pers. C/ prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. C/, personas kods /personas kods/, labā aizdevuma pamatparādu 3000 *euro*, likumiskos nokavējuma procentus par laiku no 2018. gada 1. decembra līdz 2022. gada 9. decembrim 520 *euro* un tiesas izdevumus 238,77 *euro*, kopā 3758,77 *euro*.

Noraidīt /pers. C/ prasību daļā par aizdevuma parāda 4000 *euro* un likumisko nokavējuma procentu 640 *euro* piedziņu.

Naudas summas ieskaitāmas /pers. C/, personas kods /personas kods/, norēķinu kontā Nr. /konta numurs/ AS "Citadele banka".

Noteikt /pers. C/, personas kods /personas kods/, tiesības saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 % gadā no piespriestās, bet nesamaksātās summas par laiku no nākamās dienas pēc sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa izbeigšanās līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), nepārsniedzot summu 3758,77 *euro*.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2 *euro*, ieskaitot kontā – saņēmēja: Tiesu administrācija, NMR: 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, konta Nr. LV51TREL2190458019000, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, lieta Nr. C12274022, CA-0251-23.

Noteikt /pers. B/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no tā stāšanās spēkā dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas – 2023. gada 28. septembra – Senāta Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Latgales apgabaltiesā un iemaksājot drošības naudu 300 *euro* kontā – saņēmēja: Latvijas Republikas Augstākā tiesa, reģistrācijas Nr. 90000068892, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, konta Nr. LV83TREL8280010000000, ekonomiskās klasifikācijas kods: F22010010, norādot lietas numuru un personas datus.

Tiesnesis I. Stivriņš

Tiesnese V. Sokolova

Tiesnese I. Tabore